

L'ALBERO GENEROSO

A cura di Genny Di Consiglio e Carol Pavoncello

פַּעַם אַחַת הָיָה עֵץ...

C'era una volta un albero...

וְהוּאִ

Che

אָהֵב

amava

יֶלֶד קָטָן

un piccolo

אֶחָד.

bambino.

וְכָל יוֹם הֵיִלֵּד הִיָּה בָּא

Ogni giorno il bambino andava (a trovarlo)

וְאוֹסֵף

e raccoglieva

אֶת

le

הָעֲלִים

foglie

שֶׁל

dell'

הָעֵץ

albero

וְעוֹשָׂה מֵהֶם כְּתָרִים

Faceva con le foglie delle corone

וּמִשְׂחֵק בְּמֶלֶךְ הַיַּעַר.

e giocava ad essere il re della
foresta.

הוֹא הִיָּה מְטַפֵּס עַל הַגֵּזַע

Si arrampicava sul tronco dell'albero,

וּמִתְנַדֵּד לּוֹ עַל הָעֲנָפִים

si dondolava sui rami,

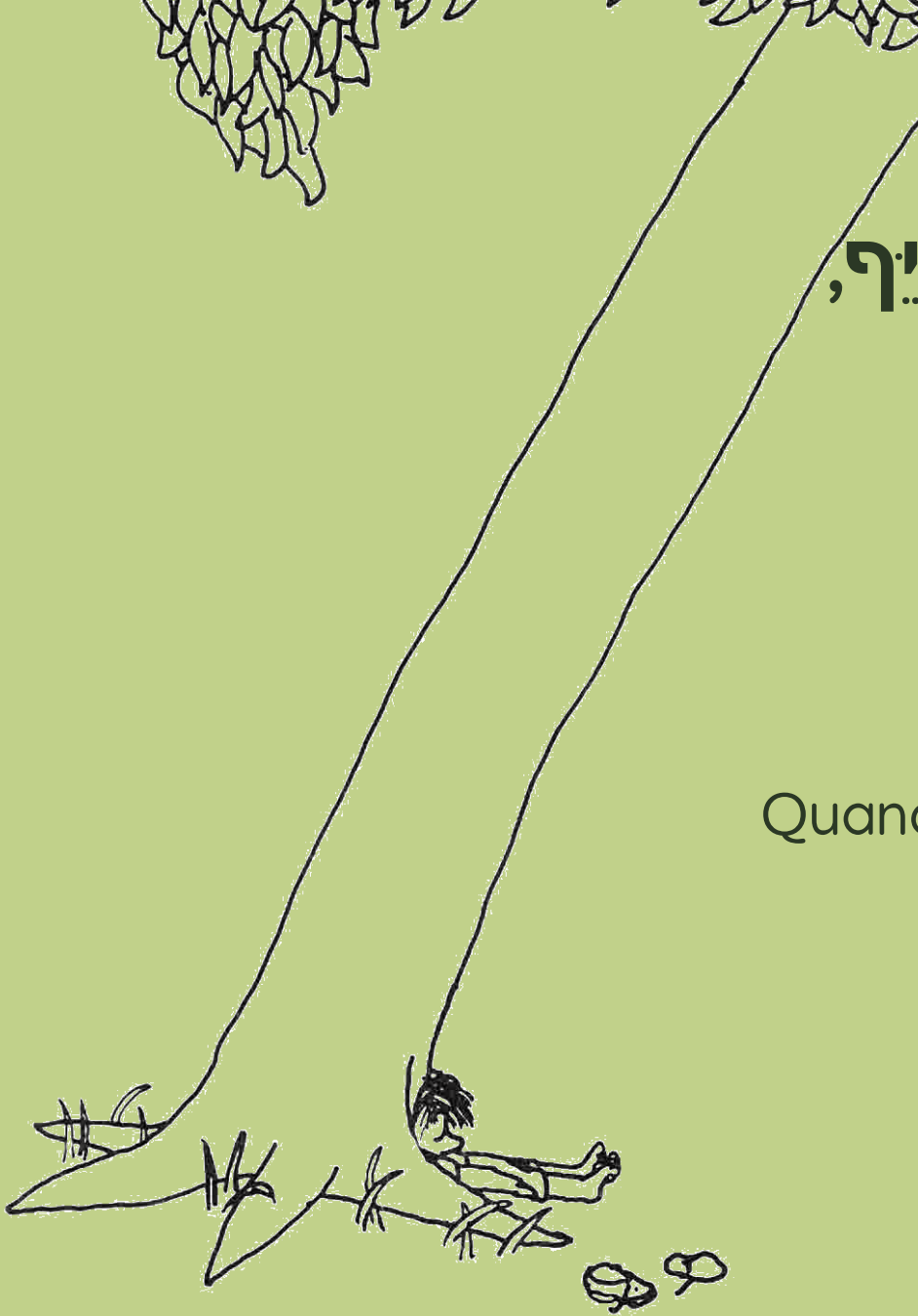
וְאָדָם וְאִשְׁתּוֹ
וְאוֹכְלֵי תְּפֹחֵי-עֵץ

e mangiava le mele dell'albero

וְהֵם הָיוּ מְשַׁחֲקִים בְּמַחְבֹּאִים.

ed insieme giocavano a nascondino.

וְכִשְׁהֵיָלֵד הָיָה מְתַעֵיף,

הוּא הָיָה נֹרָדִם

בְּצֵלוֹ שֶׁל הָעֵץ.

Quando il bambino era stanco,

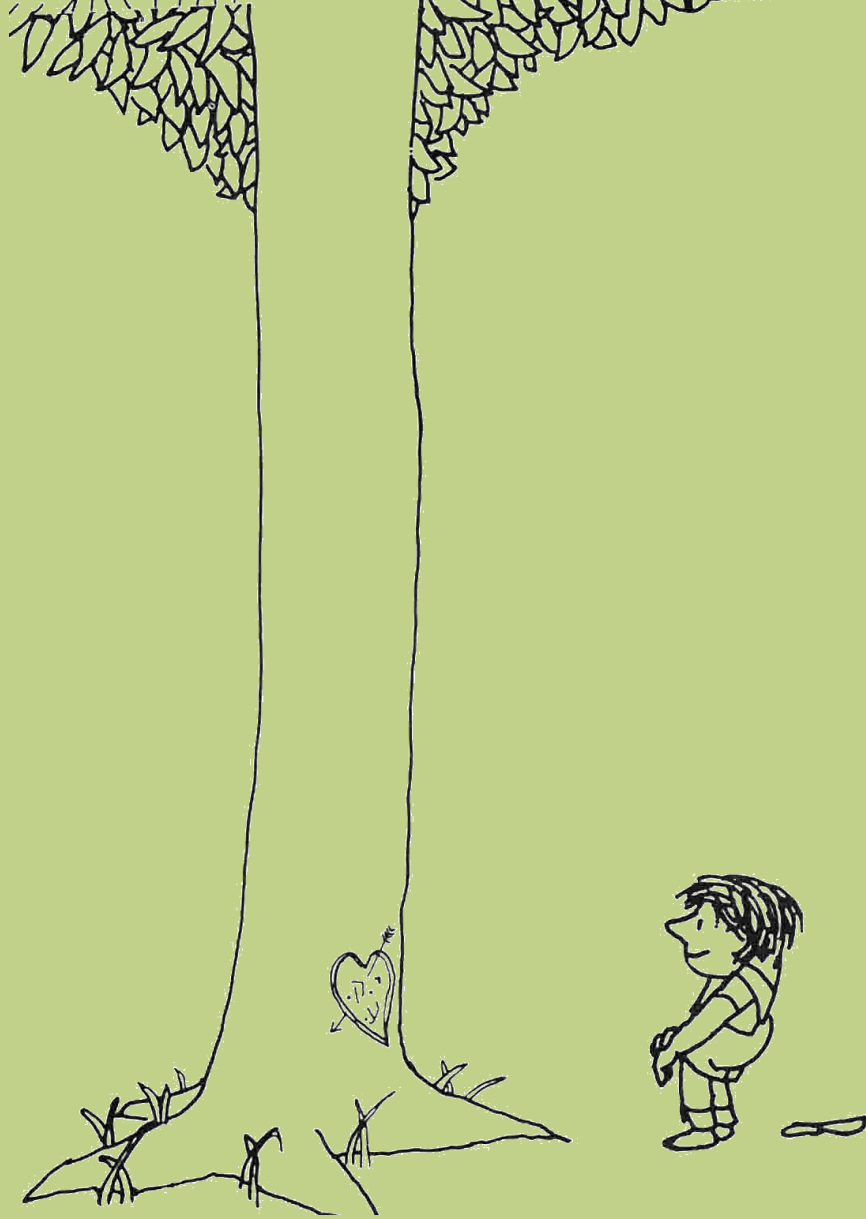
si riposava

sul tronco dell'albero

... והילד אהב את העץ

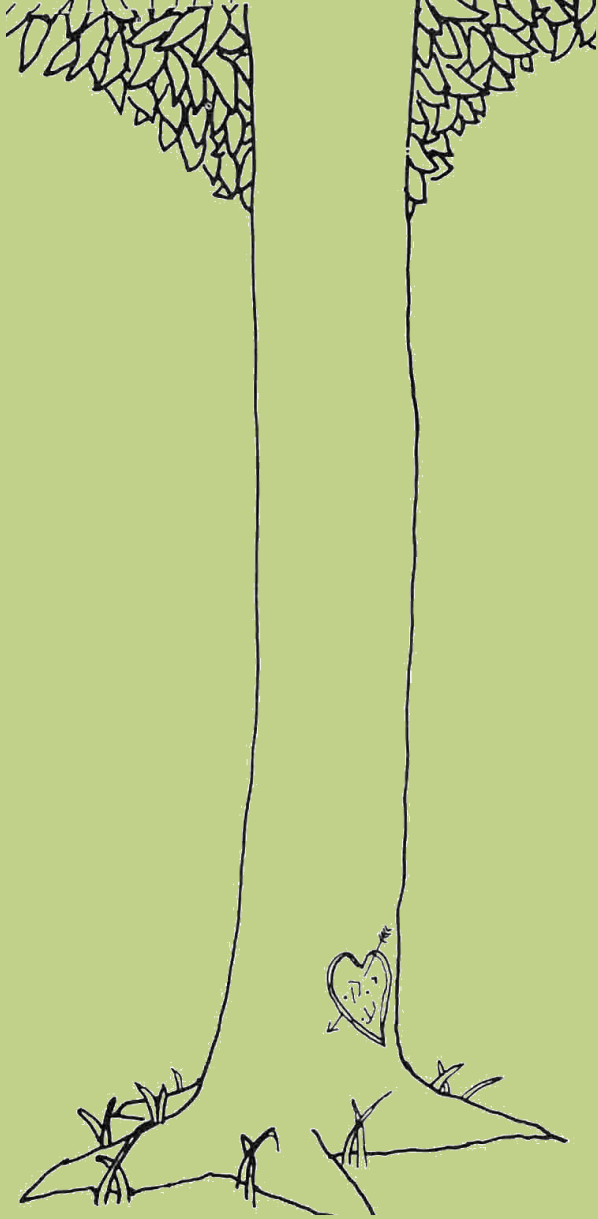
e il bambino amava l'albero...

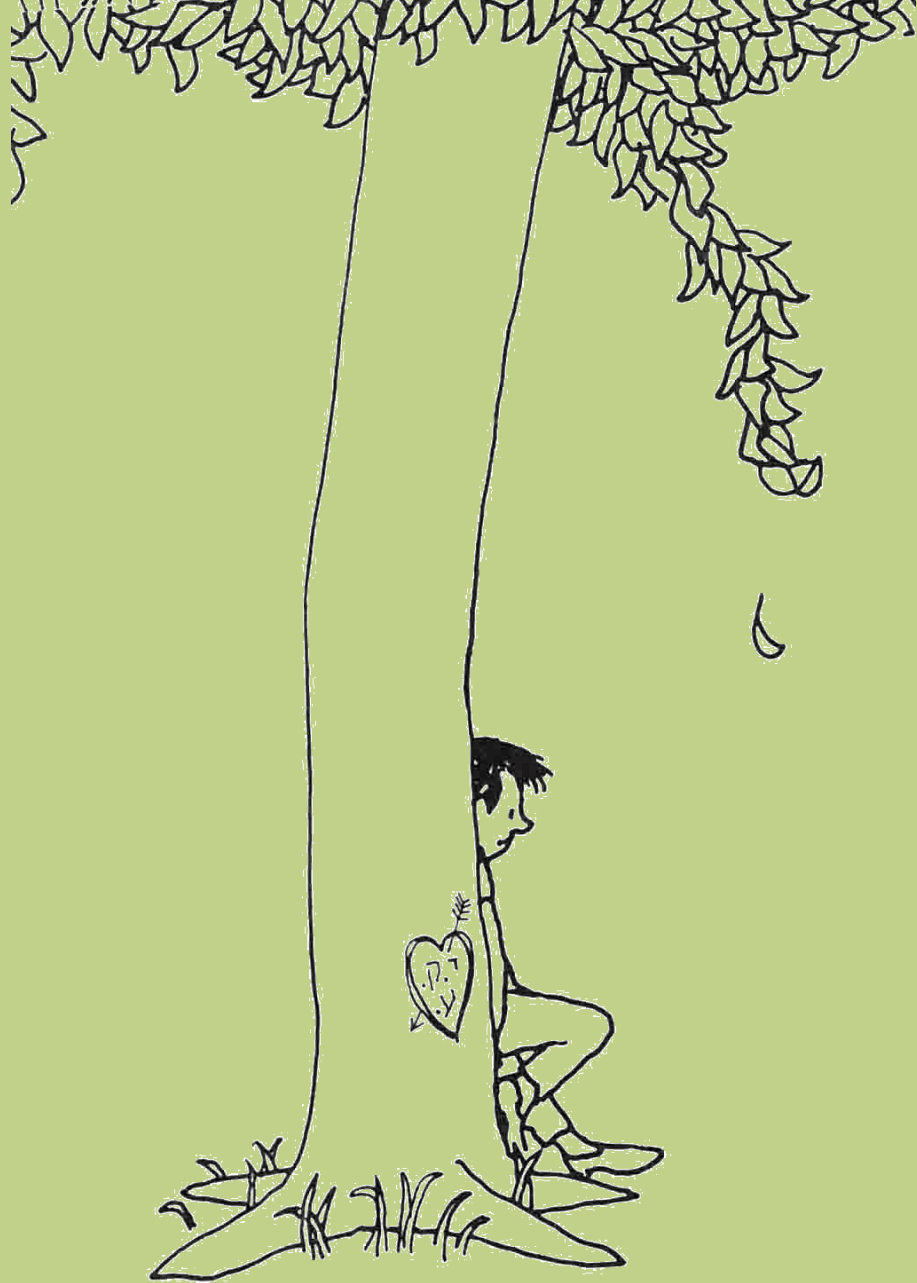
מְאֹד מְאֹד.

moltissimo.

וְהָעֵץ הָיָה מְאֹשֵׁר.

E l'albero era felice.

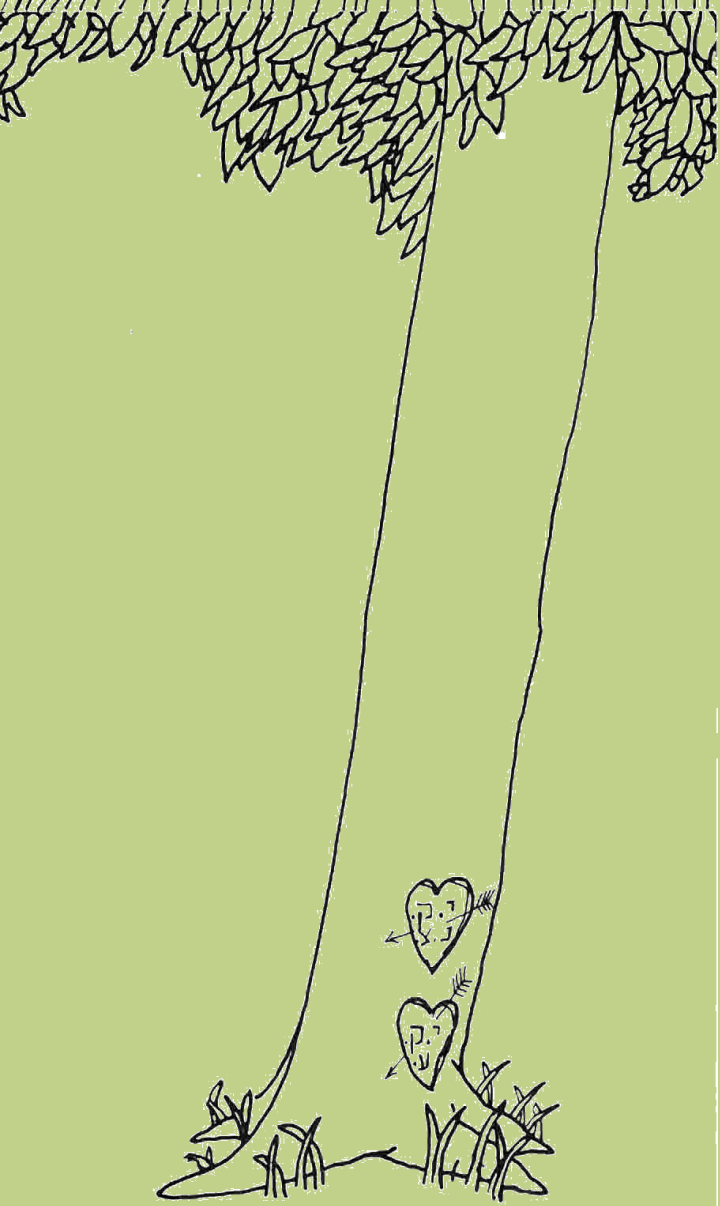
אַךְ הַזְמַן חָלַף לוֹ.

Però il tempo passò

וְהַיָּלֵד הָלַךְ וְגָדַל.

e il bambino diventò grande.

וּלְעֵתִים קְרוּבוֹת הָעֵץ נִשְׂאָר
לְבַדּוֹ.

e molto spesso l'albero restava solo.

וְאִזְ הַיֶּלֶד בָּא יוֹם אֶחָד אֶל הָעֵץ,

Allora il bambino un giorno andò dall'albero,

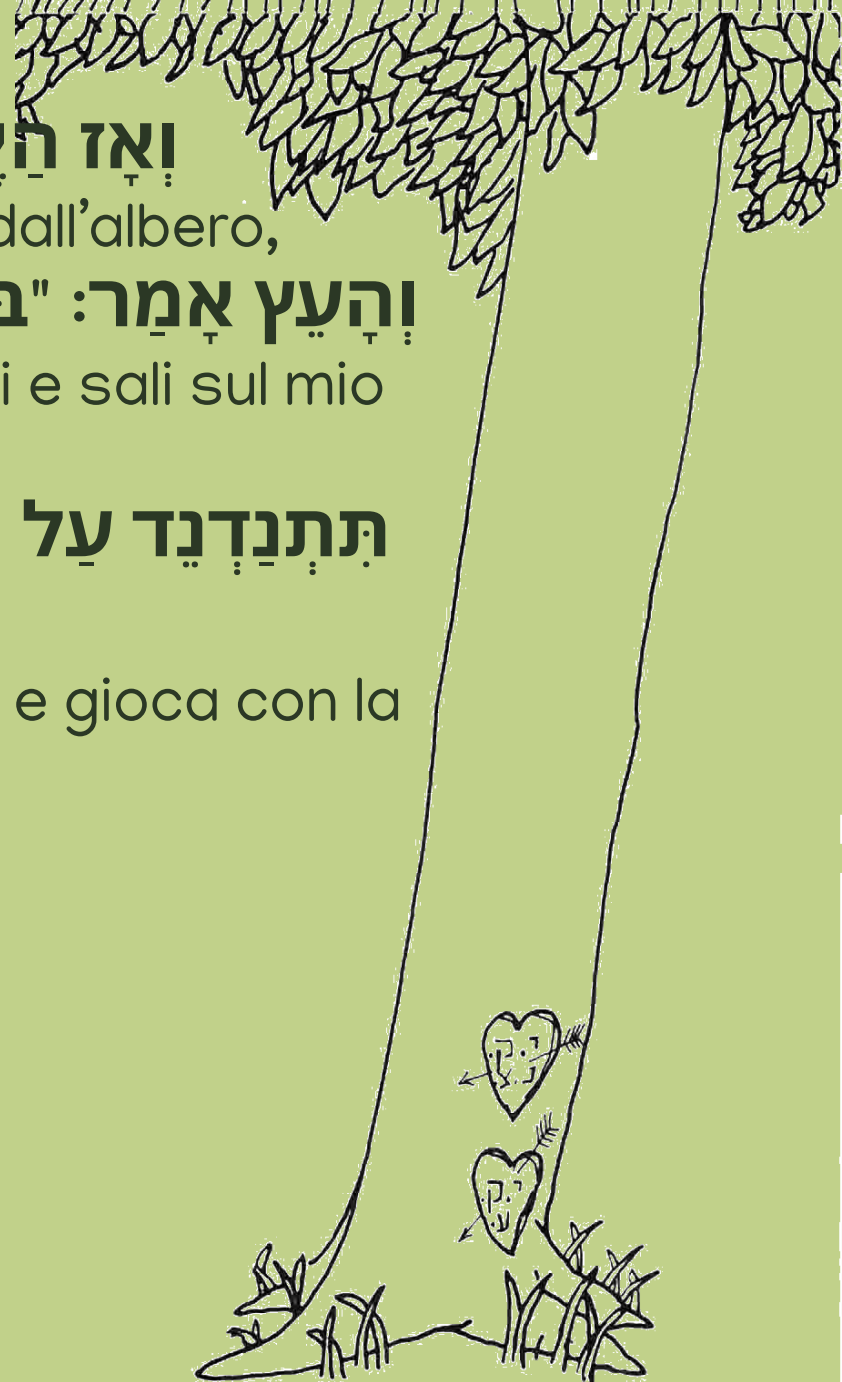
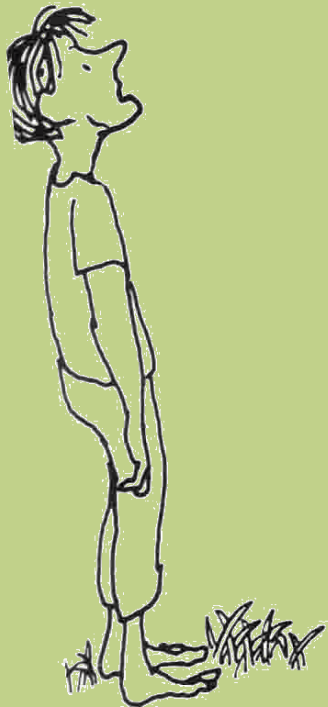
וְהָעֵץ אָמַר: "בּוֹא יֶלֶד, בּוֹא תִטַּפֵּס עַל הַגֹּזַע שְׁלִי,

e l'albero disse: "Vieni bambino, vieni e sali sul mio tronco,
tronco,

**תִּתְנַדְּנַד עַל הָעֲנָפִים וְתֹאכַל תְּפֹּחִים וְתִשְׁחַק
בְּצִלִי**

dondola sui rami, mangia le mie mele e gioca con la
mia ombra

**וְתִהְיֶה מְאֻשֵּׁר"
E sii felice."**

"אני יותר מדי גדול בשביל לטפס ולשחק", אמר הילד.

"אני רוצה לקנות דברים ולעשות חיים".

"Sono troppo grande per arrampicarmi per giocare", disse il bambino.

"Io voglio comprare cose e guadagnare da vivere".

"אני רוצה קצת כסף. אתה יכול לתת לי קצת כסף?"

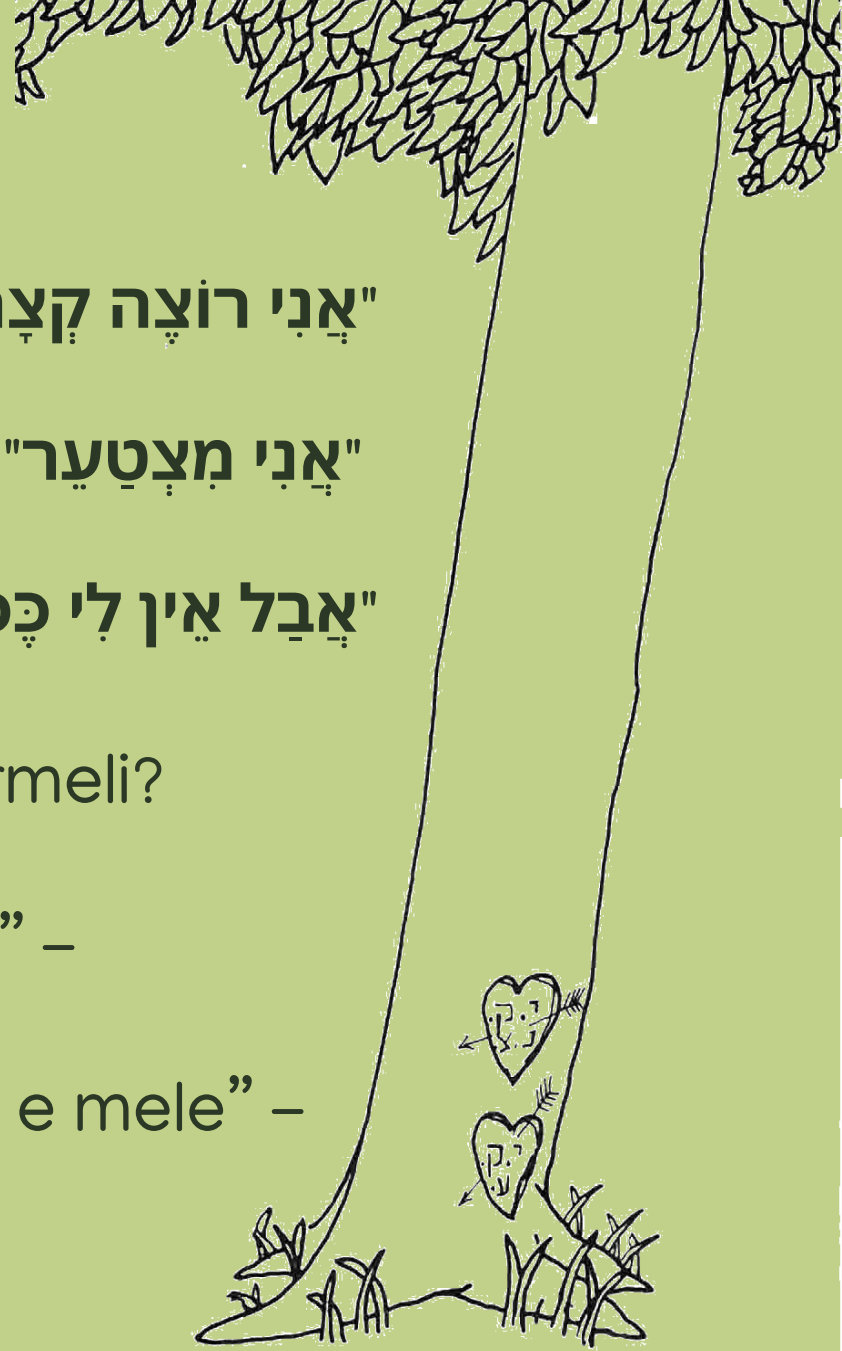
"אני מצטער", אמר העץ,

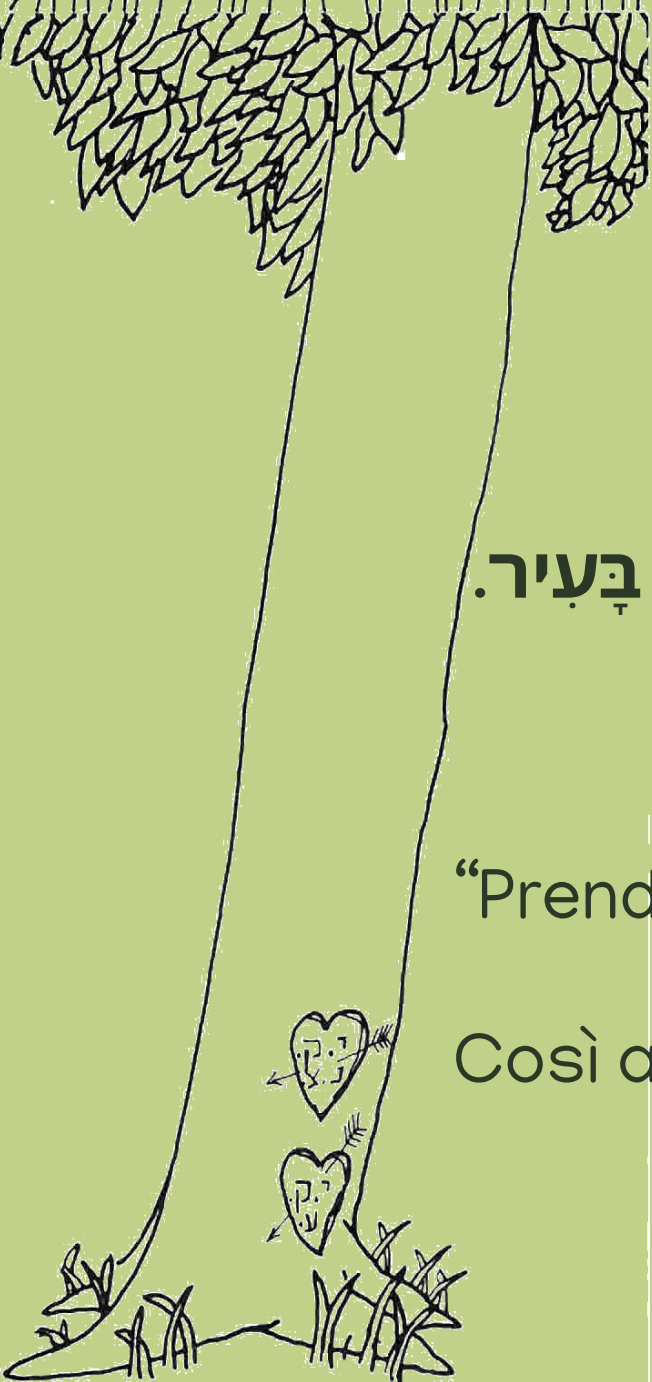
"אבל אין לי כסף יש לי רק עלים ותפוחים."

"Io voglio pochi soldi. Tu puoi darmeli?"

L'albero disse: "Sono dispiaciuto" –

"Però non ho soldi, ho solo foglie e mele" –

"קח את התפוחים שלי, ילד, תמכור אותם בעיר.

כך יהיה לך כסף ותהיה מאשר."

“Prendi le mie mele, ragazzo, vendile in città.

Così avrai dei soldi e sarai contento”.

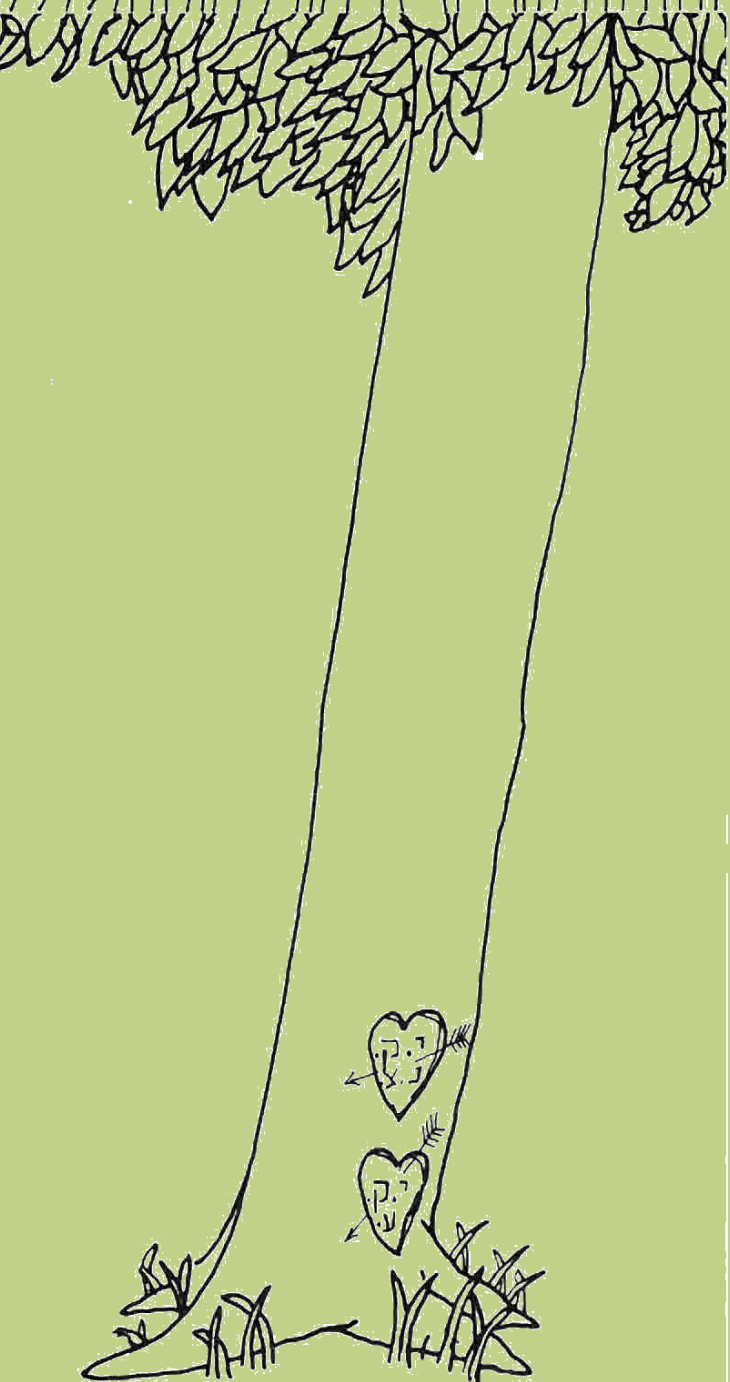

וְאִזְ הַיָּלֵד טָפַס עַל הָעֵץ וְקָטַף מִמֶּנּוּ.

אֶת הַתְּפֹּחִים וְלָקַח אוֹתָם אִתּוֹ.

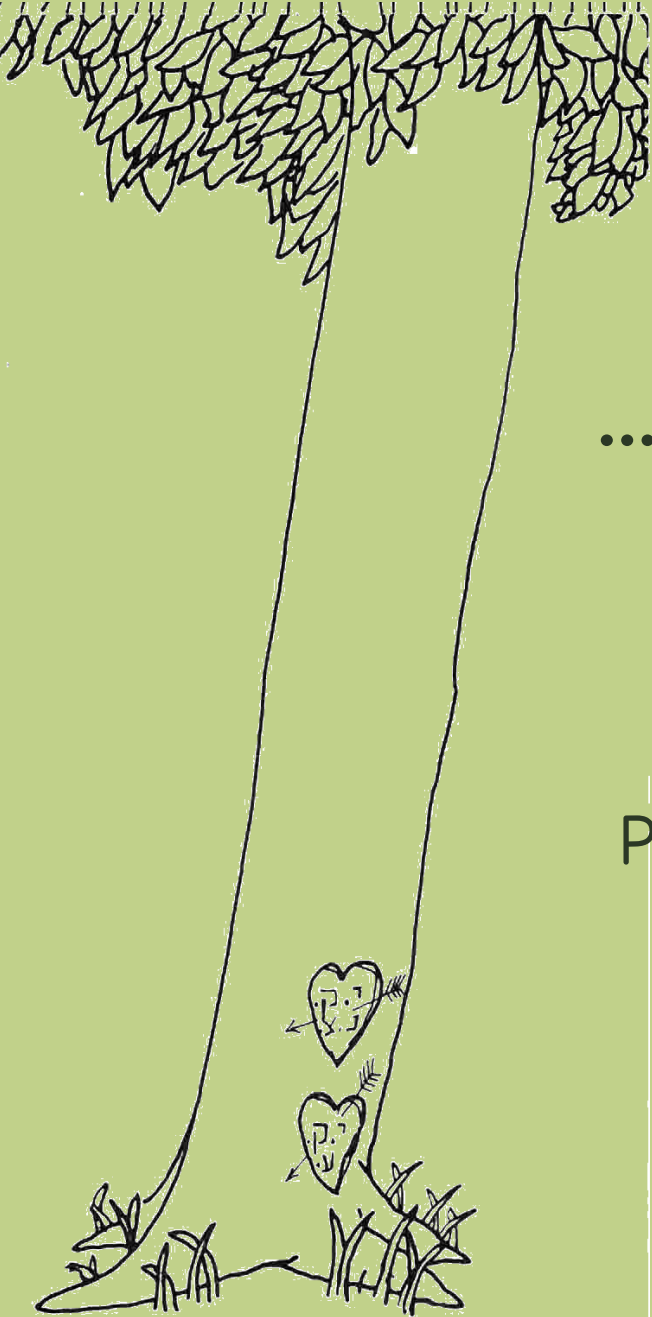
Allora il bambino si arrampicò sull'albero e

raccolse le mele e le portò via con se.

וְהָעֵץ הָיָה מְאֻשֵׁר

E l'albero era felice.

אַבֵּל הַיֶּלֶד הִלֵּךְ וְלֹא חָזַר הַרְבֵּה זְמַן...

וְהַעֵץ הָיָה עֲצוּב...

Però il bambino andò via e non tornò per molto tempo... E l'albero era triste...

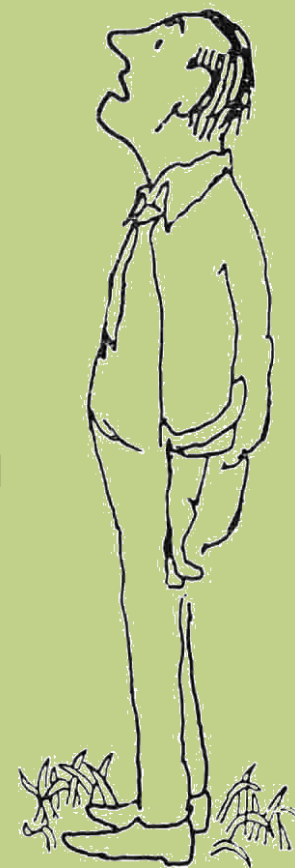

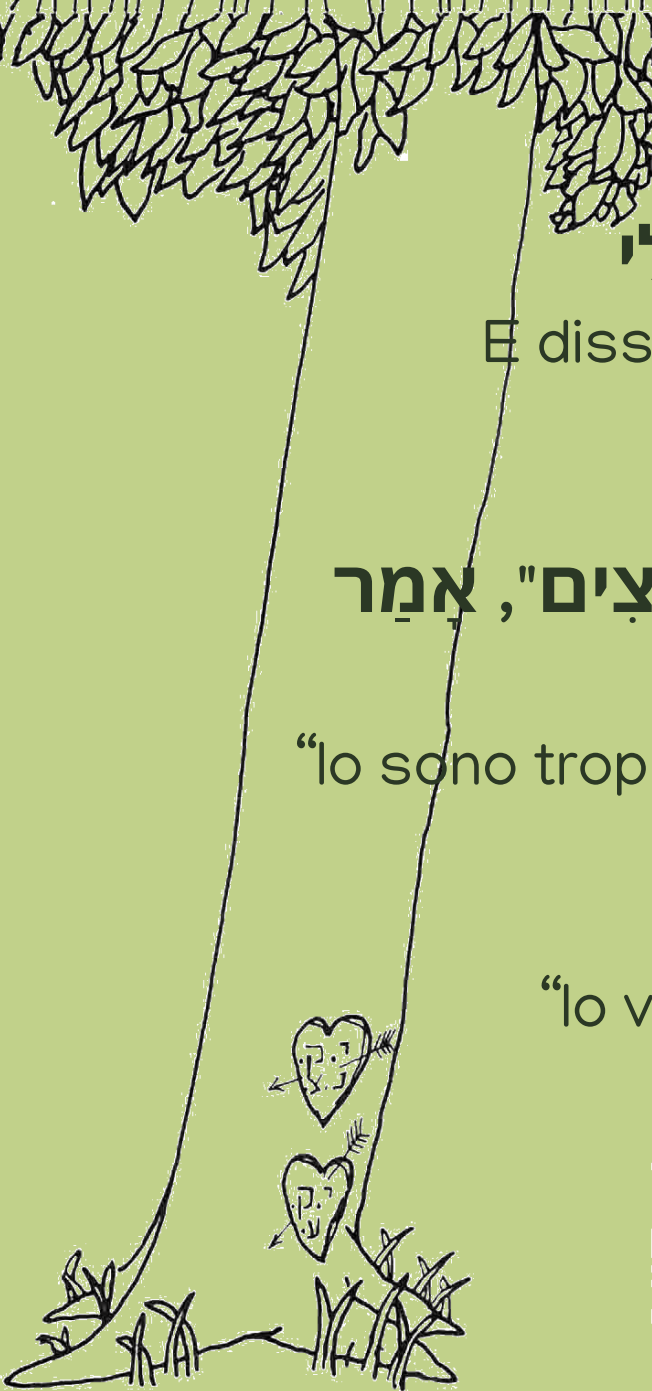
וְאִזּוֹ יוֹם אֶחָד הֵילַד חִזַּר

וְהַעֵץ רָעַד מֵרַב שְׂמֵחָה.

Allora un giorno il bambino
tornò e l'albero tremò dalla

gioia.

וְאָמַר: "בּוֹא יֶלֶד, בּוֹא תִטַּפֵּס עַל הַגִּזַע שְׁלִי

E disse: "Vieni bambino, arrampicati sul mio tronco
וְתִתְנַדְּד על הָעֵנָפִים וְתִהְיֶה מְאֻשֵּׁר."
e dondolati sulle foglie così sarai felice".

"אֲנִי יוֹתֵר מְדִי עָסוּק בְּשִׁבּוּל לְטַפֵּס עַל עֵצִים", אָמַר הַיֶּלֶד.

"Io sono troppo impegnato per arrampicarmi sugli alberi",
disse il bambino.

"אֲנִי רוֹצֶה בַּיִת, שִׁיְהִיָּה לִי חֹם",

"Io voglio una casa, che mi faccia sentire caldo",

אָמַר הוּא.

disse.

**"אָנִי רוֹצֶה אִשָּׁה וְאֲנִי רוֹצֶה
יְלָדִים,**

"Io voglio una moglie e dei figli,
וּבְשִׁבִיל זֶה אֲנִי צָרִיךְ בַּיִת.
e per questo ho bisogno di una
casa.

אֲתָה יְכוּל לָתֵת לִי בַיִת?"

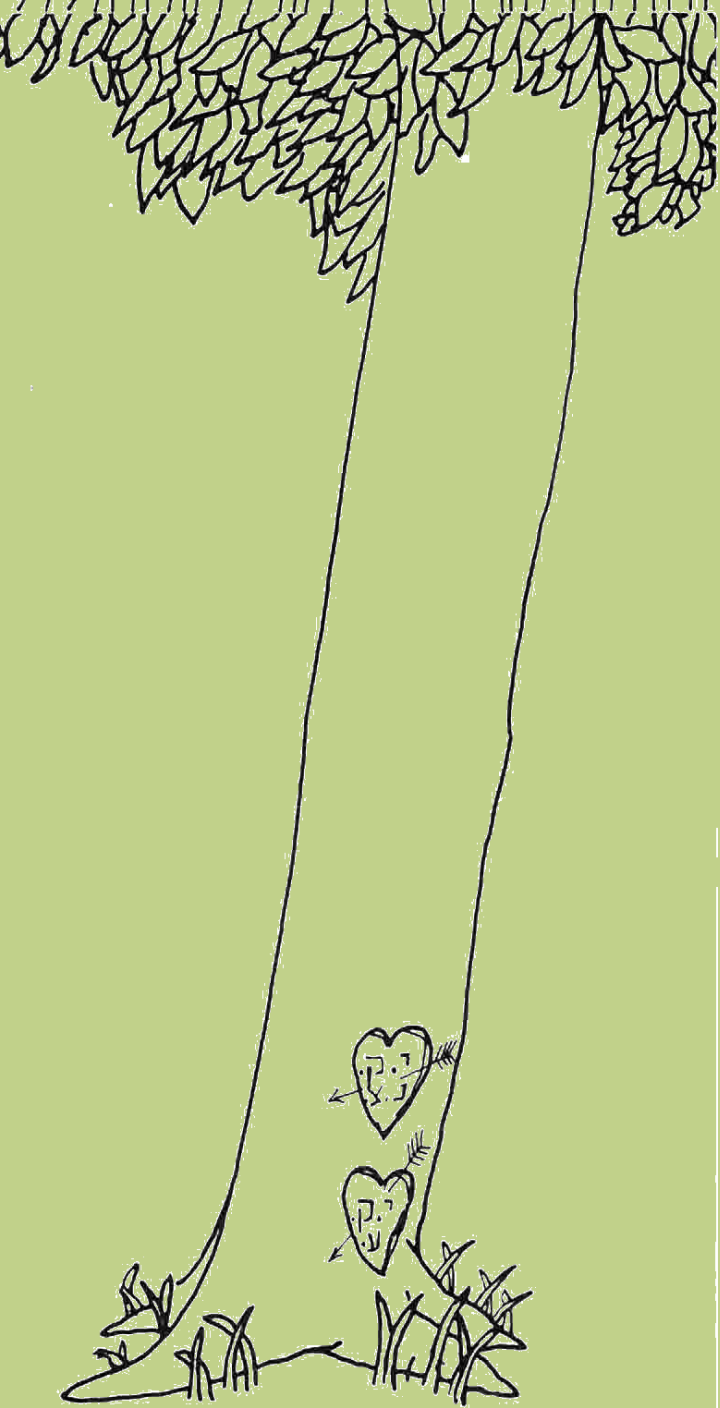
Tu puoi aiutarmi e darmi una casa?

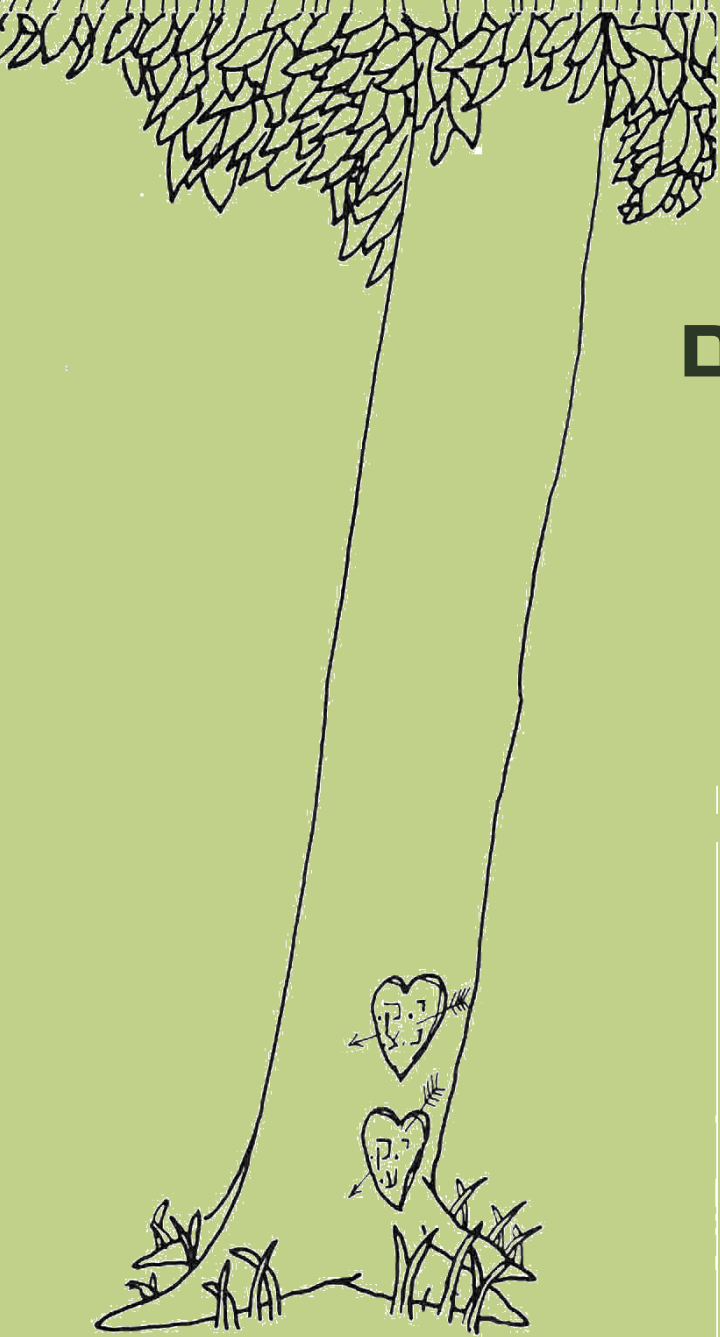
"אֵין לִי בַיִת", אָמַר הָעֵץ,

"Non ho una casa", disse l'albero,

"הַיַּעַר הוּא בַיִתִּי.

"La natura è la mia casa.

אָבֵל אֶתְּהָ יְכוּל לְקַצֵּץ אֶת הָעֵנָפִים

שְׁלִי וְלְבָנוֹת בֵּית.

אֲז תִּהְיֶה מְאֻשֵּׁר."

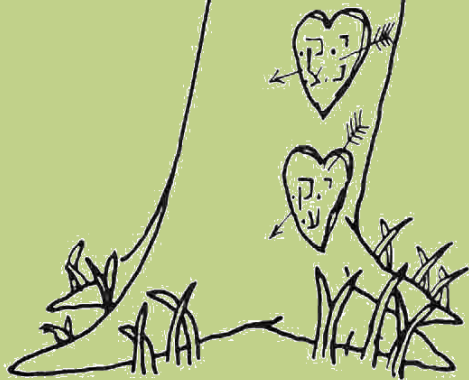
Però puoi tagliare le mie
foglie e costruirci una casa.
così sarai felice".

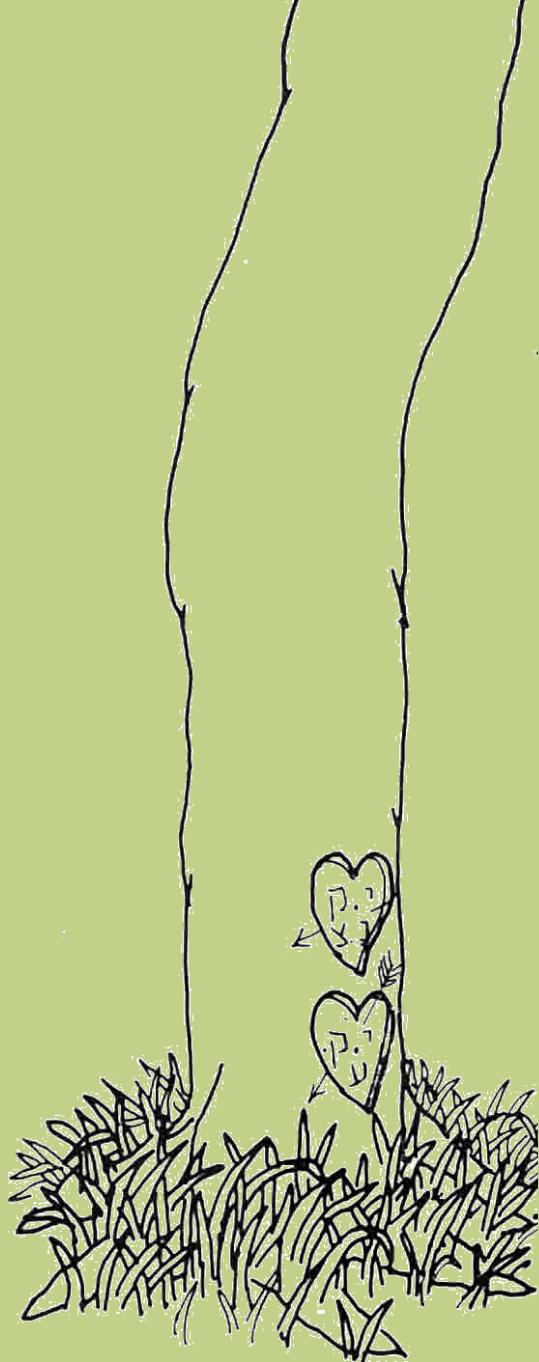
הַיֵּלֶד קָצַץ לַעֵץ אֶת עֲנָפָיו

Il bambino tagliò i suoi rami

וְלָקַח אֹתָם לְבָנוֹת אֶת בֵּיתוֹ

e li portò con lui per costruire la sua casa.

וְהָעֵץ הָיָה מְאֹשֵׁר.

E l'albero era contento.

אַבְל הַיְלֵד הֶלֶךְ וְלֹא חָזַר הַרְבֵּה זְמַן...

Però il bambino andò via e non tornò
dall'albero per molto tempo...

וּכְשֶׁהוּא חֹזֵר הָעֵץ הָיָה כָּל-כַּף מְאֹשֵׁר

E quando tornò l'albero fu davvero felice

שֶׁבָּקְשִׁי הִצְלִיחַ לְדַבֵּר.

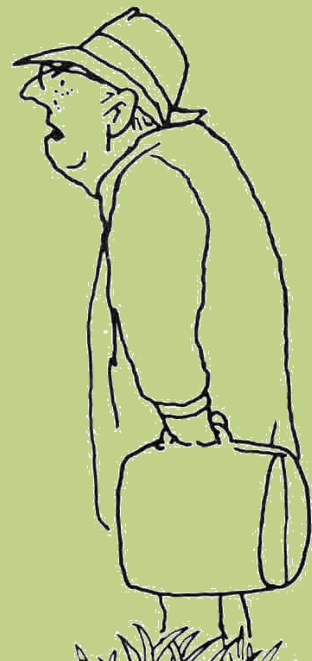
Che riuscì a parlarci

"בּוֹא יֶלֶד", הוּא לָחַשׁ, "בּוֹא תִשְׁחַק".

"Vieni ragazzo", gridò, "vieni a giocare con me".

"אֲנִי יוֹתֵר מְדִי זָקֵן וְעָצוּב בְּשִׁבִיל לְשִׁחַק" אָמַר הַיֶּלֶד.

"Io sono troppo anziano per giocare" disse il bambino.

"אני רוצה סירה שתקח אותי הרחק הרחק מכאן.

"Io vorrei una barca che mi porti lontano lontano da qui.

אתה יכול לתת לי סירה?"

Tu puoi darmi una barca ?

"כרות את הגזע שלי ותעשה לך סירה" אמר העץ.

"Taglia il mio tronco e fatti una barca" disse l'albero.

"כך תוכל להפליג למרחקים ותהיה מאשר".

"Così potrai andare lontano ed essere felice".

הַיֵּלֶד כָּרַת לַעֵץ אֶת הַגֵּזַע

Il bambino tagliò il tronco dell'albero

וּבְנָה לוֹ סִיפָּה וְהִפְלִיג לַמְּרַחֲקִים.

E si costruì una barca e salpò lontano.

וְהָעֵץ הָיָה מְאֹשֵׁר.. אֲבָל לֹא מְאֹשֵׁר מְמָשׁ.

e l'albero era felice...però non molto felice.

וְאַחֲרַי הַרְבֵּה זְמַן הַיָּלֵד חָזַר שׁוֹב.

"אָנִי מְצַטְעֵר, יָלֵד", אָמַר הָעֵץ,

"אֲבֵל לֹא נִשְׁאַר לִי שׁוֹם דְּבַר לְתֵת לָךְ,

Dopo molto tempo il bambino tornò.

“Mi dispiace, ragazzo”, disse l’albero,

“Però non mi rimane nulla da darti,

הַתְּפֹּחִים שְׁלִי כְּבָר אֵינָם."

i miei frutti non ci sono più".

"הַשִּׁנַּיִם שְׁלִי יוֹתֵר מְדֵי חֲלָשׁוֹת"

“I miei denti sono troppo stanchi

בְּשִׁבִיל תְּפֹּחִים", אָמַר הַיֶּלֶד

per le mele”, disse il bambino

"הַעֲנָפִים שְׁלִי כְּבָר אֵינָם",

“Le mie foglie non ci sono più”,

אָמַר הָעֵץ. "יֹתֵר לֹא תֹכֵל

disse l'albero. “Non puoi più

לְהִתְנַדֵּד עֲלֵיהֶם – ”

dondolarti su di loro”

"אָנִי יוֹתֵר מְדִי זָקֵן בְּשִׁבִּיל לְהִתְנַדֵּד

“Io sono troppo anziano per dondolarmi

עַל עֵנְפִים", אָמַר הַיֶּלֶד.

sui rami”, disse il bambino.

"הַגִּזַּע שְׁלִי כְּבֵר אֵינְנוּ", אָמַר הָעֵץ,

“Il mio tronco non c'è più”, disse l'albero,

"לֹא תוּכַל לְטַפֵּס –

non puoi arrampicarti”

"אָנִי יוֹתֵר מְדִי עֵיף בְּשִׁבִּיל לְטַפֵּס", אָמַר הַיֶּלֶד.

“Io sono troppo stanco per arrampicarmi”, disse il bambino.

"אָנִי מִצְטֵעַר", – אָמַר הָעֵץ

“Mi dispiace”, – disse l’albero

הֲלוֹאִי שְׂיִכְלֹתִי לְתֵת לְךָ מִשְׁהוּ,

magari avessi qualcosa da poterti dare,

אֲבֵל לֹא נִשְׂאֵר לִי כְּלוּם. אָנִי סֶתֶם גִּזַּע כָּרוֹת זָקֵן.

però non mi è rimasto nulla. Io sono solo un vecchio tronco
tagliato

"אָנִי מִצְטֵעַר..."

mi dispiace..."

"אם כך", אמר העץ וזקף את עצמו כמה שרק הצליח,

“Se è così”, disse l’albero e si mise più dritto possibile

"אם כך, גזע כרות זקן הוא כן טוב בשביל לשבת ולנוח."

“Se è così, un vecchio tronco tagliato è utile per sedersi e riposarsi.

בוא, ילד, שב לך ותנוח"

Vieni, bambino, siediti su di me e riposati”.

והילד ישב.

il ragazzo si mise seduto.

וְהָעֵץ הָיָה מְאֻשֵׁר

e l'albero era di
nuovo felice

המצגת הוכנה ע"י: אתי גולדנברג

La presentazione è a cura di ETTY Goldenberg